

Prædiken til 25. søndag efter trinitatis

Luk. 17,20-33

Anden tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten

Lukas: Da farisæerne spurgte Jesus, hvornår Guds rige kommer, svarede han: »Guds rige kommer ikke, så man kan iagttage det; man vil heller ikke kunne sige: Se, her er det! eller: Se dér! For Guds rige er midt iblandt jer.« Men han sagde til disciplene: »Der skal komme dage, da I vil længes efter at se blot én af Menneskesønnens dage, men I skal ikke se den. Man vil sige til jer: Se, dér er han! eller: Se her! Men gå ikke derhen, og følg ikke efter. For som lyset lyser fra den ene ende af himlen til den anden, når det lyner, sådan skal Menneskesønnen vise sig på sin dag. Men først skal han lide meget og forkastes af denne slægt. Og som det var i Noas dage, sådan skal det også være i Menneskesønnens dage: De spiste og drak, giftede sig og blev bortgiftet lige til den dag, da Noa gik ind i arken, og syndfloden kom og udslattede dem alle. Eller som i Lots dage: De spiste og drak, købte og solgte, plantede og byggede; men den dag, da Lot forlod Sodoma, regnede ild og svovl ned fra himlen og udslattede dem alle. På samme måde skal det være den dag, da Menneskesønnen åbenbares. Den, som den dag er oppe på taget og har sine ting nede i huset, skal ikke gå ned og hente dem, og lige så lidt skal den, der er ude på marken, vende hjem igen. Husk på Lots hustru! Den, der søger at redde sit liv, skal miste det, men den, der mister det, skal vinde det.

Luk 17,20-33

”Hvad du får, det går.

Hvad du gir, det bliver.”

Skriver Piet Hein.

Et meget ulogisk udsagn fra et ellers matematisk geni.

Derfor kan det også umiddelbart være svært at se nogen sandhed i udsagnet, for det strider mod vores normale tankegang. Det er så ulogisk, at det godt kan forarge vores hjerne.

På samme måde kan ordene fra evangeliet i dag forarge vores hjerne: ”Den, der søger at redde sit liv, skal miste det, men den, der mister dette, skal vinde det.”

Udtrykket forargede i hvert fald Jesu modstandere, de fromme jøder. De forsøgte at redde deres liv ved at leve på en bestemt måde, efter bestemte regler, så de kunne indynde sig hos Gud.

Men udtrykket kan også forarge vores moderne hjerter. For hvor meget indretter vi ikke vores liv efter at redde os selv, sikre os selv.

Hvor meget af vores liv er vi ikke styret af ønsket om at opnå så meget som muligt. Både når det gælder økonomisk sikkerhed, magt og indflydelse.

Hvor tit er vores valg i livet ikke styret af tanken: Hvad får vi ud af det?

Vi skal sørge for at få så meget ud af livet som muligt, hører vi gang på gang.

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 845, 125. årgang
November 2024
ISSN 0901-2214

Redaktion

Fra 1. søndag i advent sidder valgmenighedspræst Jonas Jochumsen i redaktørstolen. Indtil da, kontakt hej@grundtvigskforum.dk

Søndagslæsning udkommer hver uge på www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning – her kan du også tilmelde dig det elektroniske nyhedsbrev om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov — Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk

Vores tanker og handlinger har så let ved at blive styret af retningen ind mod os selv: Hvad får vi? Hvad opnår vi? Hvor meget oplever vi?

Og så kommer Jesus med dette forargelige udtryk: Den, der søger at redde sit liv skal miste det.

Den kristne tro skal ikke få os til at rette vores fokus ind mod os selv. Den kristne tro er udadrettet.

”Mærk: Alt liv går udad! – Giv! For tro er liv.”, skriver Jørgen Gustava Brandt i sit digt ”Tænk at livet koster livet.”

Tænk at livet koster livet!

Her har vi altså det samme udtryk. Vores liv bliver rigt ved at give – ikke ved at få.

Det gælder i det store – og det gælder i det små.

Det gælder selv de mindste handlinger i vores liv.

Fra små kærlige ord og små handlinger. Et kærligt klap på skulderen, små ord og handlinger til glæde for andre.

Vi må ændre vores fokus fra: Hvad vi skal prøve at opnå i vores liv? til at spørge: Hvad kan jeg nå at være for andre? Hvor meget får jeg lov til at give til andre? Af tid, omsorg og kærlige handlinger. I de nære eller i de store fællesskaber.

Det gælder i det små, men det gælder også på det store niveau, hvor mennesker ofrer sit liv og er parat til at dø for at redde andres liv og frihed.

Det sidste ser vi f.eks. smukt beskrevet i filmen ”Grand Torino” af Clint Eastwood. Her ser vi en ældre mand provokerer en kriminelt bande til at skyde ham på en måde, så banden kan blive anholdt og spærret inde. Det gør at et helt kvarter kan ånde lettet op og leve sit liv uden at være forfulgt af banden og deres voldelige metoder. Her giver udtrykket ”den, der søger at redde sit liv skal miste det, men den, der mister det, skal vinde det” mening. Manden

mister sit liv, men hans offer, hans kærlighed til den familie, som han giver liv og frihed, vil leve videre. Både hans liv og hans død bliver meningsfyldt ved at han ofrede sig. Han gav liv og frihed til andre.

I den virkelige verden, så vi det hos frihedskæmperne under krigen, hvor der var mange, der levede efter devisen: ”Situationen i Danmark er sådan nu, at nogen må dø, for at andre kan leve i frihed”.

Og i nutiden ser vi det f.eks. i Ukraine, hvor ukrainske familier ofrer liv og helbred hos deres unge familiemedlemmer for at kæmpe mod den indtrængende terrormagt som den russiske.

Det er ikke logisk, men det er meningsfyldt!

Det er ulogisk, men meningsfyldt, at vi skal ofre vores liv til andre. Uden begrænsninger – uden beregninger. Om det er i det store eller i det små. For det er her, vi finder det evige liv. Den kærlighed og offer, vi giver andre, kan ikke dø. Den lever videre – også efter vores død.

Men det er ikke noget vi kan beregne eller iagttage.

Derfor fortæller Jesus også om Guds rige, som noget usynligt. ”Guds rige kommer ikke, så man kan iagttage det”, som det lyder i dagens tekst.

Guds rige er usynlig. Og her gælder andre regler end de logiske tankegange, vi normalt styrer vores liv efter.

I Guds rige gælder det, at ”den, der søger at vinde sit liv, skal miste det, men den, der mister det, skal vinde det.”

Sådan er livets og evighedens lov i det usynlige Guds rige.

Og som vi lige har sunget:

”At døden intet finder hos
den som har elsket meget”

Hvis vi vender vores fokus om fra, ”hvad vi får” til ”hvad vi giver”, er der livstråde til evigheden. Den kærlighed vi giver, kan ikke dø.

Hvad du får, dette går

hvad du gir, det blir.

Derfor kan vi om lidt synge med Jørgen Gustava Brandt:

Godt, at livet

koster livet!

Godt at synge dagens pris.

Det er glæde,

alt til stede,

i ét nu er paradiset!

Tørstende når roden ned

I evighed.

Amen

Finn Tarpgaard, valgmenighedspræst, Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed. Prædiken i Vind Kirke, 17. nov. 2024

Salmer:

DDS 10 – Alt hvad som fuglevinger fik

DDS 370 – Menneske din egen magt

DDS 731 – Nu står der skum fra bølgetop

DDS 14 – Tænk at livet

DDS 732 – Dybt hælder året